

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de
HPARE SĂPTĂMÂNAL

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român
Sibiu

Str. Șaguna 8

Andrei Șaguna

Abonamentul:
Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni
150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei. —
Pentru America 8 Dolari

Articole și corespondențe
se adresează Redacției Telegraful Român, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
nu șir peft 10 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează Administrației ziarului Telegraful
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Tot despre timpurile viitoare

În articolul anterior, încercând să privim în fața viitorului încă estompată de ceața depărtării, am crezut că putem desprinde din conturul ei spiritual două linii principale: importanța omului și în același timp importanța întregului etnic sau social, ca entitate ce e mai mult și mai presus decât suma înșilor. Omul se va descoperi în viitor în rolul său de modificador al Universului, de colaborator la opera de creațiune.

A mai încercat odată Renașterea să pună în lumină demnitatea omului, însă orientarea mecanicistă a științelor a transformat repede omul ei într-o mașinărie robită legilor naturale.

Timpurile viitoare vor recunoaște poziția în mare parte suverană a omului față de legile naturii. Omul va fi ridicat peste natură. I-se va recunoaște situația privilegiată în cosmos. Ridicat mai presus de natură, prin ce va fi însă explicat? Câtă vreme era un inel în lanțul naturii era explicat din ea. Această explicație nu va mai fi posibilă. Și totuși el va trebui explicat din ceva; căci îi este lui însuși prea evidentă insuficiența proprie. Inevitabil va trebui explicat din ceva mai presus de el, care însă nu mai e natură.

Dar oricât de importantă va fi considerată ființa omului, nu va fi nesocotit nici întregul social și etnic.

3. De aceea, în legătură organică cu cele două linii amintite, se poate surprinde o a treia, care constă într-o tendință spre sinteză, într-un spirit sintetic. Marele fizician Nils Bohr a stabilit în fizică așa zisul «principiu al complementarității», care alături de principiul «relației indeterminate» al lui Heisenberg formează temelia noii viziuni științifice despre lume.

În baza principiului lui Bohr realitățile adânci au două aspecte contradictorii, cari nu se exclud ci coexistă, dar nu pot fi exprimate și constatate decât pe rând, succesiv. Astfel, după ce timp îndelungat unii învățați susțineau că lumina constă din unde, iar alții din corpuscule, de Broglie a evidențiat natura dublă a luminii.

Fizicianul P. Jordan spune: «În-sușirile legate de natura ondulatorie a luminii pe de o parte și cele legate de natura ei corpusculară pe de alta își sunt complementare în sensul că niciodată nu obvin în unul și același experiment» (K. v. Neergard, Die Aufgabe des 20. Jahrhunderts, pg. 57). Iar K. v. Neergard declară: «Încercările cari arată clar aspectul ondulatoriu al luminii, împing natura ei corpusculară pe plan nedeterminabil, neobservabil și invers, prin experimentele, cari dovedesc natura corpusculară a luminii, devin neobservabile toate însușirile pe cari le manifestă natura ei ondulatorie». Iar această incapacitate de-a constata

deodată amândouă laturile nu se datorește imperfecțiunii instrumentelor de observat, ci «mărginirii principale a cunoașterii noastre».

Prin structura soiritului nostru nu putem observa odată decât o latură a realității și numai succesiv putem înregistra și latură opusă. Mai mult, îndreptându-ne atențiunea spre o latură influențăm în așa fel obiectul încât nu ne arată decât acea latură, îl forțăm să ne pună în lumină numai ceea ce stă în acel moment în centrul conștiinței noastre. «Observarea unui electron înseamnă totdeauna o intervenție hotărâtoare în starea lui și el nu posedă un drum obiectiv și independent de actul observării. Când se determină locul unui electron, rămâne nedeterminată iuțeala lui și invers, ceea ce înseamnă că locul și iuțeala electronului își sunt complementare» (pg. 57).

Conștient de aspectul dublu și contradictoriu al realităților complexe, omul de mâne nu va mai putea susține cu fanatism teze unilaterale și nu va mai putea contesta părerilor opuse orice sămbure de adevăr. Gândirea și atitudinea lui va trebui să devină mai largă, boltindu-se îngăduitor și cuprinzător peste tezele opuse.

În privința raportului individ-societate mentalitatea de mâne nu va mai putea susține nici teza pură a individualismului liberal, democrat sau de orice formă, dar nici a totalismelor anulatorie de individ, ci va avea să le împace pe amândouă. Însuși se va bucura de o valoare incontestabilă, dar nu în defavorul societății, iar binele societății nu se va înțelege ca trebuind să se realizeze cu sacrificarea insului. Desigur e o problemă foarte grea de-a împăca aceste două laturi ale problemei politice și sociale. Trebuie o îndelungată operă de modificare a mentalității și de educație nu intelectuală, ci morală, a insului ca să se obișnuiască a găsi fericirea proprie în străduințele sale pentru fericirea obștească.

Omenirea se isbește aci de o problemă morală, de cea mai grea problemă morală, care nu e soluționată nici când toată orientarea intelectuală s'a schimbat în sens favorabil. De aceea nu afirmăm că timpul viitor nu va mai suporta neajunsuri și crize sociale, ci numai că cel puțin ideologic nu se vor mai putea susține teze unilaterale. Idealul rezolvării practice a raportului între individ și societate niciodată nu va fi atins. Dar e posibilă o mișcare continuă spre el.

Spiritul sintetic al timpului viitor nu va mai fi compatibil cu afirmarea unilaterală a materiei, a realității văzute, a adevărilor științifice, ci cu recunoașterea și a aspectului opus, spiritual, nevăzut, misterios al realității.

Desigur de aci nu rezultă că omenirea de mâne nu va mai avea de pus răvnă, pasiune în nimic, ci va trebui să manifeste placiditate în toate. Problemele de întreținere ale mulțimii omenesti care tot sporește vor solicita o tot mai încordată străduință intelectuală și voluntară, o tot mai arzătoare grije și o luptă necurmată. Dar această pasiune și luptă va avea să se cheltuiască pe de o parte pozitiv, pe de alta împotriva indiferenței și a concepțiilor unilaterale. Lupta viitorului va fi o luptă pentru sinteze nu numai pe teren teoretic, ci și practic, o luptă pentru împăcarea punctelor de vedere opuse și pentru concilierea, mobilizarea

și concentrarea continuă a forțelor în vederea satisfacerii pozitive a greutăților sociale, cari vor fi tot altele și altele și tot mai serioase cu fiecare zi.

Omenirea viitorului va fi chemată la cea mai eroică existență și la canalizarea eforturilor ei pe o linie morală, pe culmi de sinteză și de strădanii pozitive.

Odată ce determinismul mecanicist e o minciună, iar influința omului asupra naturii din adevăr evident, răspunderea omenirii e pusă în plină lumină.

Dar probabil că mai sunt și alte linii de desprins din obrazul timpurilor viitoare, ce se precizează treptat.

D. STĂNILOAE

Mila Creștină

VIII. Educarea milei și organizarea milosteniei

(Sfârșit)

Odată rezolvită chestiunea legitimării milei publice, trecem la indicarea sumară a principiilor și normelor de organizare a milosteniei publice:

1. Colaborarea armonică, continuă și intensă dintre Stat și Biserică. Tendința de a înlătura acțiunea caritativă a Bisericii, printr-un sistem statal orânduit al binefacerii, e greșită; pentru că nici o organizație și activitate statală nu poate înlocui efectiv indispensabilitatea binefacerii private și a carității. Numai Biserica posedă puterea de infiltrare și dinamizare a acestora. De aici rezultă alte două principii normative: 2. Organizarea publică a milei trebuie să fie inspirată și condusă de principiile doctrinei creștine și ajutată de puterile Bisericii, ca să dea rezultate depline; și 3. Mila publică nu trebuie să fie prea oficializată, căci altfel se dă din obligație și nu din libertate și dragoste, omorându-se inițiativa carității private. Fără legătura intimă și strânsă cu caritatea, toate grijile și strădanii oficiale au soarta muncii lui Sisyphus. Insumând cele trei principii mai sus expuse, ajungem la concluzia că modul ideal de organizare a milei este acesta: Coordonația și colaborarea armonică și neîntreruptă a milei oficiale (statale) cu cea privată și bisericască.

4. Statul e obligat să pună la dispoziție mijloacele necesare pentru grija celor ce constituie obiect de milă, în măsura în care prosperitatea și dărnicia privată nu-s suficiente; anume: să întemeieze și susțină instituții de orfani, orbi, surdo-muți, debili, bolnavi și alienați, de corecție, precum și instituții de tot felul de săraci.

5. Milostenia trebuie să tindă spre înlăturarea integrală a lipsurilor și spirituale și fizice! Principiul acesta evidențiază și reliefează și mai mult necesitatea colaborării Statului

cu Biserica, căci aceasta din urmă dispune de cele mai eficace remedii pentru înlăturarea cauzei tuturor durerilor și lipsurilor: păcatul.

6. În caz de sărăcie vădită și faptică, adică atunci când strictul absolut necesar susținerii vieții nu se poate avea fără ajutor strein, ajutorarea să nu fie condiționată de cercetarea vinovăției sau nevinovăției lipsei.

7. Felul griji ce trebuie să fie acordată are să se stabilească după fiecare caz particular în parte.

8. La ajutorare sunt obligați mai întâi cei aparținători aceleiași familii în sens mai larg, adică neamurile.

9. Să se țină cont de cauza lipsei, pentru că trândăvia nu trebuie susținută.

10. Dacă pricina sărăciei este lipsa posibilității de câștig, atunci mijlocul de ajutorare să fie mijlocirea de lucru.

11. Se cere multă înțelepciune și destoinicie, pentru a hotărî dacă trebuie să se dea susținere în bani sau să se procure mijloacele necesare în natură. Aici se încadrează minunat ajutoarele în natură în general și cantinele, în special.

12. Întrebuințarea rea a banilor se poate preveni prin supraveghere.

13. Așezămintele pentru copii trebuie să tindă din răspuneri spre suplinirea lipsei educației familiare, îngrijindu-se în mod special de educația lor religioasă-morală. Dacă unii dintre copii sunt bine dotați de Dumnezeu, atunci să li se dea o educație și pregătire corespunzătoare.

14. În ceea ce privește măsura sprijinului acordat în general, trebuie să satisfacem trebuințele care constituie strictul necesar al vieții demne de noțiunea de om, evitând toate asperitățile și asprimile.

15. Un nenorocit de războiu n'are să fie așezat pe aceeași treaptă cu unul din vină proprie, ci mai sus,

16. Ajutorul să se dea repede și nu întârziat din pricina cercetărilor prea multe și minuțioase: «Se cuvine deci a face bine tuturor oamenilor, nu cercetând minuțios... Căci Domnul zice: Oricărui cere de la tine, dă». (Așeză-mintele apostolice, cartea III, cap. IV; vezi și Herma, Păstorul. Porunca II a).

17. Cei cari se sperie de lucru și fug de el, sunt mai bine tămăduiți în colonii de muncă, unde să se urmărească totodată și ridicarea lor morală.

18. Excluderea săracilor dela drepturile publice numai pe motivul că s susținuti de stat, sau în alt mod, nu-i justifică.

După expunerea principiilor generale de organizare a mlei publice, trecem la indicarea sumară a normelor de organizare a milosteniei în parohii fără pretenția că am fi cuprins tot întinsul problemei: 1. La sate, recomandăm sistemul practicat în com. Rășinari încă din veacul trecut (Vezi: E. C. «Fondul săracilor români din com. Rășinari. In «Tel. Rom.», Anul LXXV, 18 III 1927, Nr. 22—23, p. 4—5), cu modificarea ca fondul să fie administrat de consiliul parohial cu manipulare aparte și elaborându-se un statut în cazul când fondul ia proporții considerabile. Principalul este ca fondul săracilor să aibă o alimentare continuă și ajutorarea celor lipsiți să fie lunară și nu numai la sărbătorile mari, adică oarecum continuă și fixă. Izvoare de alimentare continuă a acestui fond ar putea fi: donații în bani sau de pământ care să fie arendat, ruperea a o parte din veniturile stabile ale bisericii, ca venitul cimitirului, înmormântărilor, cununilor, discului, etc. Cu greu s'ar putea indica un sistem unic și universal valabil; esențialul este să se asigure un ajutor oarecum continuu și fix, iar mijloacele să se dobândească prin modalități adaptate la situația și mediul respectiv. Unde e cazul, se pot organiza la sate și aziluri de infirmi, bolnavi sau bătrâni, amenajând în scopul respectiv una sau două camere din clădirea școlii confesionale, casei parohiale, etc. Foarte bune sunt la sate și vecinătățile (care alimentează cu rondul pe săraci) sau repartizarea săracilor la familii. In opera organizației milosteniei intră și Reuniunile de înmormântare, care — acolo unde sunt membri suficienți — se organizează mai bine prin contribuții cu ocazia fiecărei înmormântări.

2. La orașe, unde mizeria ia totdeauna proporții mai mari și mai acute, organizarea milosteniei se face în general după același sistem ca și la sate, numai că totul trebuie să îmbrace dimensiuni mai mari. Populația fiind aici foarte flotanță și a nimănui, orașanul scăpătat e și mai avizat la sprijinul semenului decât săteanul. Mai ales aici azilurile de infirmi, bolnavi sau bătrâni trebuie să ia proporții mai mari. Nu trebuie să le facă numai decât parohia, ci aceasta să colaboreze cu respectivele așezăminte de stat și să-și plaseze oamenii într'ansele. «Caseta săracilor» și colectele bine organizate trebuie să aibă aici întrebuințare mai largă; la fel și reuniunile de femei.

Preot Dr. CORNELIU SÂRBU

Nr. 77—943.

Comunicare

Se aduce la cunoștință, că în baza §-lui 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc, erezii C. preot pensionar Iosif Runcean, dela parohia Măgura, decedat la 15 Decembrie 1942, au ridicat, dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu, ajutorul preoțesc în sumă de Lei 50.000.—

Sibiu, din ședința secției economice, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 13 Ianuarie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

Maica Preacurată în taina Intrupării

În cea mai strânsă legătură cu taina Intrupării Domnului Nostru Iisus Hristos stă Maica Preacurată, de aceea biserica a rânduit ca una din cele 2 zile din acest mare praznic să-i fie închinată.

Așa după cum sf. ap. Pavel spune despre Mântuitorul nostru Iisus Hristos și despre învierea sa [I Cor. 15, 17], tot așa putem spune și despre Pururea Fecioara Maria că «dacă Ea nu este Născătoare de Dumnezeu, zădărnica este credința noastră. Dacă ea nu este decât mama unui om, atunci nici întruparea și nici mântuirea n'au avut loc, iar noi suntem încă fiii întinerului, Fericitul Augustin spunea: «Dacă Maria n'ar fi mamă a lui Dumnezeu cu adevărat, dacă ea ar fi numai o amăgire, atunci amăgire ar fi trupul lui Hristos, mincinoasă ar fi moartea Sa, înșelătoare ranele suferințelor Sale» [P. L. XXXV col. 1454].

Iată în ce mare rătăcire se află Protestantismul reformat cu multe comunități sectare, ce din el au răsărit și cari sunt atât de mult răspândite printre noi, când atacă dogma despre Maica Preacurată. Pentru aceștia Domnul Iisus Hristos încă n'a venit, pentru ei încă nu s'a născut, întrucât taina Intrupării, baza edificiului creștinătății, le este falsificată.

Câtă vreme biserica protestantă, cu toate anexele sale, a scos din câmpul credinței creștine tocmai pământul cel negru dător de rod bogat, eliminând pe Maica Sfântă, biserica apuseană a alterat și ea taina Intrupării trecând în altă exagerare. Imbrăcată cu deosebită grație încă înalte de-a se naște, Ea este o figură cerească pe care nici pata păcatului original n'a putut-o atinge: pentru anșeni Maica Domnului par'că nici n'a trăit pe pământ, ea nu s'a împodobit cu virtuți prin strădania ei din fiecare zi, pentru că «grația» încă înainte de-a se naște a îmbrăcat-o cu toate. Ea nici nu are calitatea de-a înfrânge ispita, pentru că din capul locului de ea ispita nici nu s'a putut apropia. Cele două biserici alterând dogma despre Maica Preacurată au alterat-o și pe aceea a Intrupării. In biserica protestantă Domnul Iisus Hristos se naște din o femeie de rând, care n'are calitatea de a fi mamă a lui Dumnezeu, și atunci nici El nu este Dumnezeu. In cea apuseană Domnul se naște dintr'un trup care înainte de a vedea lumina zilei s'a deosebit fundamental de celelalte trupuri din lume.

Ortodoxia a păstrat adevărul cel din început. Domnul «întru asemănarea omenească făcându-se, chip de rob a luat» pentru că a trecut prin pântecul unei fice a robiei și printr'un trup ce era întru totul asemănător oamenilor și nu deosebit. Ea nu a fost obiectul unei grații deosebite înainte de-a se naște, ci după naștere a atras tot harul asupra sa prin viețuirea-i deosebită, prin traiu-i de tot curat pe care l-a dus. Ea s'a ostenit alergând spre Dumnezeu, și nu Dumnezeu a încununat-o cu glorie încă înainte de-a fi pe pământ fără de nici o sfortare din parte-i, pentru că mai târziu avea trebuință de ajutorul ei. Nu! Ea din fiică a robiei prin virtuțile alese cu care și-a încununat treptat viața, ajunge mamă a lui Dumnezeu, și aceasta e cea mai mare calitate și de-o covârșitoare importanță pentru toate tainele creștinismului.

Pe drept cuvânt sf. Gherman, patriarhul Constantinoplei, scria: «După cum o picătură de apă aruncată în mare nu îmbogățește apa cu nimic, după cum desagii săracului nu sunt în stare să poarte comorile bogatului, astfel nimeni nu este capabil de-a egala în cuvinte și în discursuri prea frumuseștea laudelor Mariei. Ea are lauda ei

proprie, aceea că ea este mamă a lui Dumnezeu [Pg. 98—357].

Maria, Născătoare de Dumnezeu! Aici în aceste cuvinte se cuprinde toată «taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută». Aici șarpele cel de demult, zdrobire capului său află, și blestemul Evei se ridică. Prin Maria Maica lui Dumnezeu praful tuturor ră-tăcirilor în vânt se spuieră. Doceții, cel cari negau realitatea umană a Dumnezeului devenit om, Valentinienii, cei pentru care Hristos substanta cerească a trecut prin sânul Fecioarei, fără ca să-i împrumute ceva, Apolinarienii, ce n'au vrut a-i recunoaște suflet, Nestorienii ce în două persoane l-au împărțit, Monofiziții cari l-au amestecat dumnezeirea cu omenirea, Monotelejiți ce i-au dat o singură voință, toți deopotrivă găsesc în Maria Născătoarea de Dumnezeu d'gul de care se zdrobesc și la nimica se reduc.

Taina Intrupării, numai prin Preacurata Maică se face de oameni descoperită. Omenirea cea căzută numai prin Ea cu Dumnezeu dă mâna de împăcare, Adam cel noit numai prin Ea, înviere își găsește. Fie cât de împodobit buchetul laudelor ce la picioare i se așterne, niciodată nu-i deajuns. Adevărul stă și strălucește: omenirea numai prin Domnul nostru Iisus Hristos își ajunge mântuirea, și e destul să spunem că acest Mântuitor este Fiul cu adevărat al Ei. Și dacă nu este îngăduit a face o palidă comparație, vom spune că Ea este poarta prin care Mântuitorul a intrat în lume ca să o mântuiască. Și precum un palat, fie el cât de mândru și împodobit, dacă n'are poartă prin care să intri înăuntru nici o valoare nu are, — același mare defect în opera de mântuire a oamenilor îl reprezintă faptul negării Maicii Preacurate.

Bucurându-se de acest covârșitor rol în taina Intrupării — care este sâmburele întregului creștinism, — Maica Preacurată în toată gama dogmelor ortodoxiei rămâne pe aceeași treaptă importantă.

Sub aspectul și în lumina evlaviei sale rugătoare și prin mijlocirea rugăciunilor Ei privește biserica noastră ortodoxă toate marile ei taine, sf. Treime, Incarnațiunea, Învierea și sf. Euhariste. Da, ea este izvorul credinței și al luminii bisericii.

«Credinței și pietății creștine ajunge dacă o mărturisește pe Ea ca Născătoare de Dumnezeu și Fecioară întru tot sfântă», precum spunea sf. Efrem al Antiohiei. «Ea este sceptrul și expresiunea ortodoxiei» [sf. Ciril al Alexandriei] și «sprijinul nezdrcinut al adevăratei credințe» [sf. Efrem Sirul].

«Fântâna din care țâșnește dumnezeirea, din care izvorăsc fluviile înțelepciunii lui Dumnezeu, prin care curge apa foarte curată și foarte limpede a ortodoxiei, care cufundă toate armele ereziilor», o numește sf. Gherman și «poartă a luminii», sf. Ioan Damaschinul.

Preot Ion Sabău

Istorică întrevvedere. Dl Mareșal Ion Antonescu, însoțit de dl vicepreședinte al consiliului de miniștri Mihai Antonescu și de alți membri ai guvernului român, a fost primit, în 10 I. c. de Fuehrerul german, dl Adolf Hitler, într'o audiență, în care s'a stabilit deplin acord în continuarea războiului din răsărit până la înfrângerea finală a bolșevismului. S'au discutat și problemele în legătură cu raporturile economice între cele două țări și s'a constatat perfectă unitate de vederi între țara noastră și Germania, unde s'a elogiut și de astădată vitejia ostașului român în războiul antibolșevic. Dl Mareșal Condăcător s'a înopoiat Vineri în capitală.

Bibliografie

Ilarion V. Felea; Duhul Adevărului, Arad 1942, pg. 528.

Păr. Ilarion V. Felea, profesor la Academia teologică din Arad, este unul dintre teologii cei mai fecunzi din Ardeal. Scrisul P. C. Salé este urmărit de un număr mare de cititori, căci e antrenant atât prin voiciunea și limpezimea stilului, cât și prin actualitatea temelor tratate și a modului de-a le trata. In toate lucrările Păr. Il. V. Felea se împletesc calitățile de teolog cu cele de preot. Ca teolog P. C. Sa aduce informație, temeinicie, respect pentru idei, preotul înalță către Dumnezeu inimă curată, iar către lume râvnă caldă și cuceritoare de apostol. Păr. Il. V. Felea e un teolog în toată puterea cuvântului, dar un teolog luptător, fiind ajutat în această direcție atât de talentul literar al P. C. Șale de-a actualiza problemele, cât și de fervoarea unui suflet care trăiește adevărurile credinței și prin trăire se ridică peste rigiditatea unei teologii care se mulțumește să reproducă extern, fără să se angajeze în circuitul de foc al învățăturilor creștine.

Cea mai nouă carte a Păr. Il. V. Felea, care concentrează în mod intensiv aceste însușiri, a apărut de curând sub sugestivul titlu: «Duhul Adevărului». Cartea cuprinde tezaurul învățăturii creștine în forma a 88 de predici pentru toate Duminecile și Sărbătorile de peste an.

Cartea se deschide cu un «Prolog» care pune curajos degetul pe un mare neajuns al predicii noastre, căreia volumul acesta caută să-i aducă un remediu.

Predica noastră e goală de învățătură creștină, constată Păr. Il. V. Felea în «Prolog». E o vorbărie lipsită de conținut. Din această pricină când pe rând se sleștește în sufletul turmei credincioase cunoașterea credinței creștine ortodoxe, ceea ce are ca urmare dezarmarea ei în fața sectelor și a ideologiilor atee și neputința unei trăiri duhovnicești, odată ce sentimentul fără un temei de idei nu se poate menține sau decade într'o afectivitate obscură și bolnavă.

Preoțimea trebuie să iasă din timiditatea ei și să folosească predica pentru a răspândi și întemeia adevărul creștin în fața ideologiilor agresive.

Predicile din volumul Păr. Il. V. Felea sunt menite să dea ajutor preoțimii în această direcție. Cu un dar remarcabil Păr. Il. V. Felea înfățișează toate adevărurile dogmatice, multe din cele morale și apologetice și liturgice, în predici limpezi, vii, convingătoare.

Desigur că pentru remedierea stărilor de lucruri de care se plânge Păr. Il. V. Felea se cere multă stăruință.

Sunt cauze adânci cari o întrețin. Noi n'avem o teologie adâncită, trăită, care să prezinte înprospătat și actualizate adevărurile creștinismului și din care să se alimenteze preoții în susținerea credinței noastre în predici.

Desigur că această cauză e valabilă mai mult la oraș. La sat mai merge și cu prezentarea credinței în forme vechi, schematice și neevidențiate prin trăiri spirituale și prin argumente. Dar pilda neglijării predicii de conținut la orașe, s'a întins și la sate.

Păr. Il. V. Felea a făcut însă un început remarcabil, care nu se poate să nu aibă răsunet și urmare.

Teologul arzând de râvnă preoțească a ridicat o problemă și a indicat o nouă metodă de lucru în ogorul desțelenirii sufletelor.

Preoțimea va avea un mare ajutor în acest volum, în care suflă «Duhul Adevărului».

D. STĂNILOAE

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Şase luni dela moartea teologului erou

Nicolae Lăpădat

Iarna cu fulgii ei de zăpadă, ce simbolizează, ca şi petalele de crin albe, nevinovăţia, se aşterne cu covorul-argintiu peste bulgăru de humă, martor al atâtor sbuciumări şi frământări. Din mijlocul tinereţii noastre s'a desprins, uşor ca un gând, colegul bucuriilor şi al suferinţelor, colegul nădejdelor de mâine, teologul Nicolae Lăpădat. O putere nevăzută a strunit firul gândurilor lui. Moartea şi-a luat tributul, ridicând crucea nesfârşitelor absenţe, acolo unde eri străjuia încrederea... Şase luni şi-au ţesut zilele pe cainerul amintirii. Şase luni, şi parcă-i eri, când în faţa Sevastopolului, bunul teolog, prieten şi coleg a'nfruntat moartea.

Nici beteala palidelor frunze ale toamnei nici zăpada ce acopere mormântul, nici chiar marea îndepărtare, nimic nu ne poate face să uităm pe Nicolae Lăpădat. Mai mult ca oricând ne apare chipul lui senin şi blând.

Imi spunea când a plecat, că nu se mai întoarce. Cine credea? Cât de voios a plecat el, pentruca să lupte contra cutoptorilor pământului românesc şi cât de amar şi arzător a fost picurul, care ni-a fost turnat în suflet prin vestea morţii lui. Da, Nicolae e mort, astăzi zace sub glia rece a stepei ruseşti, departe de ai casei, departe de prieteni şi de instituţia care-l pregătise pentru cea mai frumoasă şi sfântă misiune: preoţia.

Câte amintiri nu ne leagă pe toţi de el! Ele îi vor împodobi cununa de erou ca nişte pietri scumpe, ca nişte rare diamante.

O moarte eroică trage un drum de lumină pentru cei vii. Lângă troiţă va înghinunchia mama lui dragă, cu inima înegrită, cu mâinile crispate de dor. Ea caută să răscolească ţărâna, care nu acopere nici un trup, iar cu buzele arse de suferinţa vieţii, sărută lemnul crucii ce nu străjuieşte pe nimeni.

Tare în credinţă, Nicolae, curăţit de păcate şi prin măreţia sacrificiului suprem adus Ţării însăngerată, se va întoarce din nou între noi. Fiu al Hunedoarei, a plecat cu entuziasm să îngonească cutoptorii dela Răsărit. El a înţeles mai bine decât oricine chemarea Patriei, pentru a-i apăra siguranţa internă şi integritatea pământului românesc.

Coлегul meu drag, a ştiut că viaţa n'are nici un rost atâta timp cât duşmanii hrăpăreşti vor să ne răpească pământul şi sufletele nevinovate.

Iar seara când lângă troiţa lui se va aprinde candelă sufletului, cel căzut pentru cruce şi dreptate se va întoarce acasă şi scrutând zarea, în nopţi senine, va căuta să identifice orizontul pierdut al pământului nostru. Iar noi toţi uniţi în această năzuinţă, vom fremăta de nerăbdare în aşteptarea totală a izbăvirii naţionale.

Cei ce cunosc pe eroul teolog N. Lăpădat din comuna Uroi, nu lor uita niciodată: A murit, şi totuşi nu e mort. Numai cei uitaţi sunt morţi. Nicolae nu poate fi uitat. Nu-l vor uita părinţii, care ţineau la el ca la lumina ochilor, nu-l vor uita prietenii şi colegii. Dar mai mult nu-l va uita Ţara, pentru care şi-a dat totul: «S'a dat pe sine».

Să păşim pe drumul pe care el a păşit! Şi viaţa lui, să rămână pildă vie pentru noi, pentru toţi!

Anton I. Rudeanu
stud. teolog

Anul cultural 1942 în Ardealul de nord

Viaţa culturală a românilor din Ardealul nordic, în anul care a trecut, — scrie ziarul Tribuna Ardealului, — este strâns legată de cele trei organe de publicitate:

1. *Viaţa Ilustrată*, revista patronată de P. S. Sa Episcopul Nicolae Colan, — fiecare număr din această publicaţie culturală s'a deosebit atât prin conţinutul său, cât şi prin gustul artistic şi condiţiile tehnice în care a ţinut să-şi continue activitatea.

2. *Tribuna Ardealului*, singurul cotidian al românilor din Transilvania nordică, a căutat să satisfacă diferitele trebuinţe ivite, atât în partea politică informativă, cât şi în chestiunile bisericeşti, sociale, de cooperare etc.

3. *Săptămâna*, este gazeta dela Bistriţa, foarte scrisă pe înţelesul tuturor, contribuie, în modestia ei, cu o mare peatră la altarul spiritualităţii româneşti.

În «*Biblioteca Tribuna Ardealului*» au apărut în continuare broşuri pentru trebuinţele gospodăreşti, povestiri şi crâmpee caracteristice din operele de seamă ale prozatorilor ardeleni.

În editura eparhiei ortodoxe române, P. S. Episcop Nicolae Colan, noul academician, arhierul cărturar, omul înzestrat cu rare daruri literare, condei încercat, a scos de sub tipar în decursul anului 1942, *Noul Testament*, pâr. I. Goron. «În Impărăţia Domnului», pâr. Dr. L. G. Munteanu a tipărit «*Monografia asupra vieţii Apostolului Pavel*».

Din tipografia «*Tribuna Ardealului*» a mai apărut «*Biserica din Deal*», de Pr. Fl. Mureşanu, studiu monografic.

Alte cărţi au văzut lumina zilei în: editura gazetei «*Săptămâna*» dela Bistriţa, în tipografia episcopiei greco-catolice; — ear calendarele şi almanahurile, cu folosite hrană spirituală, pentru intelectuali şi popor, sânt adevărate misiunare în lumea cîltitorilor.

Tot în mişcarea culturală a anului 1942 se înregistrează cu laudă Expoziţia colectivă a pictorilor români din partea locului: — Abrudan, Cornea, Harşa şi Şorban, sprijiniţi de dl prof. Dr. Emil Hăţeganu.

Anuarul Şcolii normale ortodoxe române de băieţi «*Andrei Şaguna*» din Sibiu pe anii şcolari 1931-1932-1941-42. Sibiu. 1943. Tip. Arhidiecezană. Pag. 122.

Şcoala normală de băieţi «*A. Şaguna*» din Sibiu a publicat recent un anuar asupra situaţiei sale pe anii şcolari 1931/2-1941/2. Lucrarea aceasta, după chipul în care este alcătuită şi mai ales după cuprinsul ei, are un caracter informativ şi pur administrativ. Anuarul cuprinde, în amănunţime, toate datele cari interesează pe profesori, elevi, şi chiar personalul de serviciu se găseşte trecut cu ceea ce li poate fi de folos întru aranjarea, cândva, a drepturilor sale.

La prima ochire s'ar părea că anuarul acesta suferă de o lacună: nu cuprinde şi o parte literară-ştiinţifică. Dar prin el nici nu s'a urmărit o asemenea latură de activitate şcolară. În anul 1938, sub îngrijirea dlui director I. Sandu, s'a publicat un anuar festiv şi acela aducea din plin dovadă despre activitatea literară-ştiinţifică a dascălilor şcolii normale din Sibiu. Şi-apoi, revista «*Gândul Nostru*», pe care o redactează harnicul subdirector Dr. L. Bologa, aduce de mai multe ori în an, contribuţia literară a dascălilor şi elevilor acestei şcoli. Aşa fiind, anuarul despre care facem pomenire, urmarea «un scop pur practic», după cum se arată chiar şi în *Cuvântul lămuritor* care îl înfăţişează cetitorilor mari şi mici, scop pe care şi l-a atins din destul.

Trebuie să accentuăm însă că anuarul acesta reprezintă un model de sârguinţă, de scrupolozitate şi de exactitate administrativă. Numai în activitatea medicilor am mai văzut un anuar cu o ţinută atât de strict verificată prin date riguroase controlate. Pentru toţi acela cari au trecut prin Şcoala normală din Sibiu ori au avut vreo legătură cu ea în ultimii zece ani, datele anuarului grăiesc limpede; aproape tot atât de limpede ca nişte socoteli aritmetice încheiate de un expert încercat.

INFORMAȚIUNI

Dar preţios. Dl prof. Mihai Antonescu, preşedinte ad-interim al consiliului de miniştri, a dăruit 500 mii lei pentru sporirea pensiilor acordate văduvelor de ziaristi din partea Sindicatului ziaristilor din capitală. Gestul dlui prof. Mihai Antonescu merită toată recunoştinţa.

«*Crucea Biruitoare*». I. P. S. Sa Patriarhul Nicodim a prezentat, în ajunul Crăciunului, sf. icoana a Naşterii Domnului la Palatul regal şi a înmănat Suveranului «*Crucea Biruitoare*», o cruce de aur încrustată cu pietre preţioase, ca dar al bisericii noastre. A vizitat apoi pe dl Mareşal Conducător Ion Antonescu, înmânându-i de asemenea o astfel de cruce. S'a remarcat, în cuvântările, rostite la acest prilej, rolul bisericii şi al crucii în viaţa neamului românesc.

Memoriu. Un grup de intelectuali din Cernăuţi a redactat un memoriu, semnat de aproape 500 de personalităţi locale, care cer redeschiderea universităţii cernăuţene. Memoriul a fost înaintat dlui Mareşal Conducător Ion Antonescu, dlui prof. Mihai Antonescu, vicepreşedintele consiliului de miniştri, dlui prof. I. Petrovici, ministru culturii naţionale, şi dlui preşedinte al Academiei Române.

Pentru Palatul Invalizilor. Credincioşii parohiei ortodoxe române din Ocna-Sibului de jos, la iniţiativa parohului, pâr. Partenie Popa, au contribuit cu obolul lor, în sumă de 3000 de lei, la ridicarea Palatului Invalizilor. Suma a fost trimisă dlui Mareşal Conducător Ion Antonescu.

Sfinţire de steag. Şcoala de misiunare, a Consiliului de patronaj, dela Braşov-Stupini, şi-a sfinţit de curând

Lângă acestea se adaugă şi o execuţie tehnică ireproşabilă.

Cuvântul lămuritor arată că oste-neala cu alcătulrea acestui anuar li revine dlui secretar I. Răşănescu şi într-o oarecare măsură şi dlui prof. I. Cornea. Iată lucruri de care nu ne îndoiim cătuşi de puţin. Dar fie-ne totuşi îngăduit a suleva o lacună: dl prof. Dr. L. Bologa nu este arătat printre ostenitori, deşi a îngrijit lucrarea de aproape şi s'a năzuit în tot chipul la izvodirea ei. Ceea ce Dsa a trecut sub tăcere, din motive de prea vădită modestie dăscălească, trebuia să subliniem noi.

D. Călugăr

FOIŞOARA

Ne prindem de stăvilarele cerului

Cele din urmă şi cele mai uimitoare şi mai proeminente performanţe de vitejie ostăşească realizate pe câmpurile de luptă de armatele germane şi române împotriva hoardelor roşii, arată cu deplină evidenţă că răşbolul acesta sfânt dintre lumină şi întuneric, conflictul acesta crâncen dintre minciună şi adevăr, a intrat în faza lui finală. Soarta bolşevismului este definitiv pecetluită. Lupta împotriva negatorilor lui Dumnezeu este pe sfârşite şi perspectivele trandafirilor ale păcii se întrezăresc ca un miraj din ce în ce mai lăspititor, la capătul acestor gigantice strădăni omenieşti. Oricât ai fi de sceptic şi oricât ar fi de problematic darul tău de divinaţie şi de scrutare în pântecul zilelor de mâine, este imposibil să nu admitti şi să nu anticipezi cu toată siguranţa după strălucitele victorii repurtate împotriva «colosului cu picioare de lut» de la răsărit, că pacea nu va întârzia să se sălăşluiească pe pământ. Gândul acesta sfânt al păcii se infiripă tot mai temelnic în orbita nădejdelor noastre.

stre. După succesele extraordinare şi fără precedent în istoria omenirii înregistrate de cei cari luptă pentru o rânduială mai bună şi mai dreaptă în lume, pacea nu ne mai apare ca o mijire plăpândă, ca o expectativă chinuitoare, ci ca o certitudine nesdruncinată. Zărilor sunt încă tot însăngerate şi valvătăle focului se ridică ca un rug imens spre ţăriile Cerului. Dar pe zi ce trece, zorul fiilor luminii şi ai crucii, de a răpune fărădelegea celor fără Dumnezeu, este tot mai năvalnic şi mai impetuos, şi încordarea lor împotriva fiarelor afurşite şi comuniste dela răsărit este tot mai masivă şi mai implacabilă. Toate eforturile lor eroice şi toate elanurile lor nelstovite converg spre luminişul etapei ultime a răşbolului. Nimic nu poate încetini luresul acesta dinamic spre biruinţă. E o revărsare telurică de forţă cum nu s'a mai văzut în lume. Falanga aceasta de eroi, veşnic biruitoare şi invincibilă, sfărâmă toate zăgazurile ce li se pun în cale. Eroii aceştia bravi ai zilelor noastre şi-au «încins mijlocul cu adevărul şi s'au îmbrăcat în platoşa dreptăţii», înainte de a porni la bătălie împotriva fiarei apocaliptice care de atâtea ori şi-a ridicat capul trufaş împotriva popoarelor mici, iar astăzi luptă cu o pasiune feroce chiar împotriva lui Dumnezeu. Pentru dreptate şi cruce se bat fiil aceştia ai luminii im-

potriva vrăjmaşului cutoptor şi ateu dela răsărit — Molohul acesta flămând şi scelerat —; iar dacă Dumnezeu li ajută în strădania lor de afirmare a dreptăţii şi a credinţei creştine să încrie cu elanul şi vitejia lor, cele mai frumoase pagini de glorie din istoria omenirii, este pentru a se adevăra cuvintele Sfintei Scripturi că «*roada luminii este în orice bunătaie, dreptate şi adevăr*». Acest mare potenţial de energie morală şi de vitalitate ostăşească al armatei germane şi a celei române, trebuie căutat în idealul — idealul acesta care-şi deschide corola ca o floare imaculată spre inima cerului — care a jalonat întotdeauna calea biruinţelor omenieşti; dreptatea, dreptatea care nu cunoaşte nici o concesiune şi nici o pactizare cu fărădelegea şi care spintecă toate obstacolele ce li se aştern în cale. În numele sfintei dreptăţi a purces la luptă, într-o opintire fanatică şi dărză, ostirea aceasta fatnică care dusă din victorie în victorie pe drumul maiestuos al marilor împliniri istorice, nu se va oprî decât în clipa în care dreptatea aceasta «puternică la Dumnezeu ca să dărâme toate întări-turile» va fi înfăptuită în toată plenitudinea ei. În sufletele acestor eroi s'a întrupat duhul dreptăţii mutilate, iar inimile incandescente şi-au sincronizat bătăile sub vraja unei chemări venită de dincolo de

culme. În toate zilele vieţii lor au învăţat şi cunoscut «*dreptatea lui Dumnezeu*». În toate faptele lor măreţe de arme sunt în-suleţii de flacăra slăntă a dreptăţii. Au plecat la luptă cu cântecul dreptăţii pe buze. De aceea, biruinţa va fi numai a lor.

Şi va veni astfel odată ziua, marea zi de lumină şi uşurare în care Dumnezeu, în nemărginita şi adânc neajunsă sa iubire de oameni, va deschide larg stăvilarele cerului, ca să binecuvinteze truda celor care au luptat pentru cruce şi dreptate şi ca să coboare din nou pacea pe pământ şi bunăînţelegerea între oameni. În ziua aceasta va fi o destindere generală şi bucuria va face să curgă şiroaie de lacrimi din ochii multor oameni. Ca la o chemare venită din azurul cerului, vor adormi subit toate patimile omenieşti care se ciocnesc astăzi atât de ineluctabil şi de năpraznic în vârtejul acestui groaznic răşbol. Uraganul se va potoli şi o linişte odihnitoare se va aşterne pe pământ. Vacarmul bombelor va înceta. Vuetul obuzelor nu va mai răspândi panică şi moartea se va duce dintre noi. Glonte uci-gaş nu va mai străpunge piepturi tinere şi dornice de viaţă. Tunurile cari varsă foc pe câmpurile de bătălie, ca nişte uriaşe guri de cratere, vor amuţi, iar eroii, ce sunt de pe-acum preamăriţi în stihuri nepieritoare de baladă, vor părăsi metere-

steagul alb cu cruce albastră, în cadrul unei solemnități, la care a luat cuvântul dna directoare a școlii, Sanda I. Matei, expunând scopurile urmărite de institutul ce-l conduce.

Exemplu de urmat. Doamna Maria Brediceanu, cum se anunță din Săliște, s'a oferit a da masă din mijloacele proprii, timp de o lună, pentru 45-50 copii la cantina școlară din Săliște. Indemn pentru toți cei cu dare de mână.

Din Ierusalim se vestește că numărul jidovilor, debarcați în Palestina, sporește mereu. În anul trecut, 1942, numărul celor sosiți a trecut peste 40 de mii de fii ai lui Israel.

Act de mulțămire. Oficiul Parohial din parohia Budila, protopresbiteratul Brașov, aduce călduroase mulțămiri bunilor credincioși cari au donat obolul lor, în anul 1942, pentru edificarea bisericii noastre. Aceștia sânt: Prefectura județului Brașov prin mărinosul prefect Col. D. Craiu Lei 1.150.000.—, Primăria comunei Budila Lei 330.000.—, Pr. Iordan Curcubătă pe lângă cele 200.000 v. și Gheorghe Voiculescu, Mgidia pe lângă cele 200.000, încă Lei 100.000.—, Ministerul Cultelor și Artelor Lei 10.000.—, Ilie Curcubătă și soții, Vlădeni-Brașov Lei 5.560.—, Dr. D. Stăniloae, Rectorul Acad. Teol. Sibiu Lei 5000.—, Primăriile comunale din: Intorsura Buzăului Lei 5000.—, Feldioara prin Pr. Ioanovici Lei 3446.—, Purcăreni Lei 2320.—, Turcheș-Brașov Lei 2000.—, Sătulung-Brașov Lei 1962.—, și Vulcan-Brașov Lei 2000.—, Di C. Sgăibă, picher Budila, colectă concentrați Lei 2500.—, Nicolae Drângă, Prejmer-Brașov Lei 2000.—, dl Vasile Pauc, dir. căminul ucenici Tocile Lei 2000.—, Primăria comunei Prejmer-Brașov Lei 1330.—, dra Victoria Olteanu, șefa Of. P. T. R. Int. Buzău Lei 1000.—, dra Valeria Galtoma, Of. Telefonice Ploiești Lei 1000.—, Ioan și Sofia Vlad, București Lei 1000.—, dl Irodion Creangă, fost primar Prejmer Lei 1000.—, dl Dionisie Sassu, șeful gării Budila Lei 1000.—, Primăriile comunale din: Sătulung-Brașov Lei 800.—, Măieruș-Brașov Lei 650.—, Bran-Poarta Lei 601.—, Vama-Buzăului-Brașov Lei 600.—, Vlădeni-Brașov Lei 510.—, și Holbav-Brașov Lei 500.—, Di Hazapariu Const. dintr-o contravenție Lei 500.—, dna Paraschiva St. Ven-Budila Lei 500.—, Ioan Pătrânjel-Mărcuș-Brașov Lei 500.—, Ioan Boltaș-picher-Purcăreni Lei 500.—, Primăria comunei Hălbiiu-Brașov Lei 475.—, Primăria comunei Barcani-

zele pe care au sângerat și se vor întoarce acasă acoperiți de glorie, la rosturile lor firești. Vor lăsa armele din mână și vor apuca iarăși coarcele plugului, ca să are țările lor părgănite. Hambarele nu vor mai fi goale, ci se vor umplea de rodirile pământului.

În ziua aceasta binecuvântată a păcii, căminurile pustite vor cunoaște fericirea marilor regăsiri, și amarul celor cari bat pulberea drumurilor de surghiun va lua și el sfârșit. Nu se vor mai auzi plânsetele acestea sfâșietoare pe ulițele noastre. Suspensele dureroase și nostalgice ale mamelor se vor stinge încet și discret, ca un ultim acord al pătimirii omenestii, și suferința lor fără de margini pentru fiil lor cari nu se vor mai întoarce niciodată acasă, se va înveli încetul cu încetul în marama unei demne și eroice resemnări. Copiii vor avea iarăși parte de mângâierea și dragostea tatălui lor. Copiii vor surâde din nou — o, surâsul dulce și suav care a pierit de pe buzele copiilor! — și privirea lor senină ca o zi de primăvară, nu va mai fi adumbrită de această prematură melancolie. Va rămânea totuși printre noi cântecul elegiac al copiilor orfani cari nu vor putea scoate niciodată din pronausul inimii lor neprihănite iocana adorată a părintelui care și-a jertfit viața pe altarul patriei și a rămas departe de ei sub crucea

Brașov Lei 464.—, Gheorghe Șerban Mărcuș Brașov Lei 300.—, Primăriile comunale din: Zizin, 2 stj. piatră Lei 200.—, Ghimbău-Brașov Lei 150.—, și Dobolii de jos-Brașov Lei 120.—, Elena Comșa Mărcuș-Brașov Lei 100.—, Elena Neagu Mărcuș-Brașov Lei 50.—, Cu totul donații în anul 1942 Lei 1.737.638.—.

Preot paroh Ioan Curcubătă

Ziua primei uniri

Ziua de 24 Ianuarie reamintește începutul înfăptuirii visului nostru de întregire națională. De ea e legată izbucnirea la o nouă viață a unui popor viguros. E mărturie a puterii și a tinereții noastre, e semn care ne întărește nădejile.

În aceste timpuri neguroase ea ne e un zâmbet de lumină, o clipă de adevărată sărbătoare. Gândul ni se întoarce spre anul 1859 și spre toți marii Români cari au știut ridica atunci viața neamului pe plan de istorie europeană. Dar același gând zboară în viitor cu nădejde în puterea și în destinul neamului românesc.

Suntem așezați la o răspântie a geografiei ca să ținem echilibrul și rânduiala în continentul nostru. Numai noi putem împlini în acest loc un asemenea rol. Se vede că Providența însăși ni l-a designat și forțele vrăjmașe nouă n-au de luptat numai cu noi ci cu Providența divină nebiruită. Vom fi și în viitor acți cu rol european hotărâtor. Vom fi o mare forță pe tot pământul nostru.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu.

Duminecă în 24 Ianuarie 1943, servesc: Prot. Mihail Neagu, prof. Dr. Nicolae Terchilă și duhovnicul Nicodim Belea, diaconii: Ioan Circov și Alexandru Popa. Predică: Prof. Dr. Nicolae Terchilă. La Oastea Domnului predică după masă la ora 4, duhovnicul Nicodim Belea.

Sâmbătă în 30 Ianuarie 1943, sf. Treierarhi, Vasile, Grigore și Ioan, servesc: Prot. Mih. Neagu, cons. Alexe Latiș, Ioan Rujdea, Pr. Șt. Morar, dir. Dumitru Călugăr și Iosif Țint; diaconii: Anatolie Scurtu și Dr. Grigore T. Marcu. Predică pr. Iosif Țint. La Oastea Domnului predică după masă la ora 4: Pr. Nicolae Vonica.

de lemn, în mormântul dintre brazde. Lujerii aceștia de crin involt, vâltărele acestea fragede vor plânge ani de-a rândul la porțile noastre. Nici un balsam nu va fi destul de eficace pentru a le închide definitiv rănile din suflet și pentru a le potoli tânguirea lor amară. Mângăierile noastre nu le vor putea domoli aleanul și mâinile noastre nu le vor putea șterge cu totul lacrimile. Căci lacrima unui copil, după cum spune Dostoievski, acest mare cugetător mistic al Rusiei creștine și pravoslavnice de odinioară, nu poate fi răscumpărată cu suferința lumii întregi. Dar orcât ar fi de crud destinul acestor copii și orcât ar fi de impresionant vaerul lor, în ziua în care se va sfârși războiul, lumea întreagă știe că o viață nouă va începe pentru toți, sub auspicii mai luminoase, mai fericite... Numai să vină pacea! Dumnezeu, al cărui nume mai vârfos decât tot numele îl chemăm, ne face să nădăjduim că ziua aceasta sfântă pe al cărei frontispiciu se va putea scrie cuvântul magic al păcii, nu este departe. O așteptăm, iar așteptarea noastră este întemeiată pe cele mai legitime speranțe. Semnele unei păci apropiate sunt evidente. Le privim cu mirare și „le păstrăm în inimile noastre”.

V. Sămărtinean

(Va urma).

Nr. 445-943 Ep.

1-2

Nr. 232-1943

(5) 1-3

Hotel, Restaurant, Cafenea, de închiriat

Consiliul Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu, dă în chirie începând din 1 Aprilie 1943, pe termen de trei până la cinci ani — după înțelegere — Hotelul, Restaurantul și Cafenea „Bulevard” din Sibiu.

Întreprindere de primul rang, ascensor, calorifer încălzit cu gaz metan, apă caldă și apă rece în camere, inventar, camerele hotelului tavând și așternuturi de pat și lingerie.

Condițiile de închiriere se vor stabili pe bază de tratative cu reflectanții în Cancelaria Consiliului Arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu, unde se primesc oferte până la 27 Februarie 1943.

Ofertele se pot face pentru întreprinderea întreagă, sau separat numai pentru Hotel, și separat numai pentru Restaurant și Cafenea.

Sibiu, din ședința secțiunilor unite, ținută la 19 Ianuarie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

(4) 1-1

Publicare de licitație

Consiliul parohial al parohiei Brădet-Acriș (Intorsura Buzăului), jud. Brașov, dă în întreprindere, prin licitație publică, cu oferte închise, pe ziua de 1 Februarie 1943, ora 13, la oficiul parohial, lucrarea iconostasului din lemn, sculptat și pictat, al noii biserici din loc.

Concurenții autorizați pentru astfel de lucrări vor înainta ofertele cu garanția de 5%, din suma oferită, până la data de mai sus.

În caz de neprezentare, licitația se amână pe 10 Februar a. c., la același loc și oră.

Informații se dau la oficiul parohial. Spese de deplasare nu se dau.

Din ședința consiliului parohial, ținută la 29 Decembrie 1942.

Pentru cons. parohial:
Pr. I. Popica
paroh

Nr. 161-943.

Comunicare

Se aduce la cunoștință, că C. Preot pensionar Ioan Boiu din Sibiu, în baza §-lui 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc a ridicat dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu, ajutorul de înmormântare statutar, în sumă de Lei 20.000 convenit după soția sa Victoria, decedată la 7 Ianuarie 1943.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 13 Ianuarie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 265-943.

Comunicare

Se aduce la cunoștință, că erezii preotului pensionar Ioan Marin din Râu-Sadului, decedat la 4 Ianuarie 1943, în baza §-lui 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc, au ridicat dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu, ajutorul de înmormântare statutar în sumă de Lei 50.000.—.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 13 Ianuarie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III Sâmbăta de sus apuseană din protopopiatul Făgăraș, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela totaia publicare în Telegraful Român.

Beneficiile parohului vor fi:

1. Salarul dela Stat.
2. Stola uzitată în parohie.
3. Casă parohială, cu dependențe și grădină.
4. 5 jugăre ecleejic fânaț.
5. 3 stânjini de lemne de foc în pădurea bisericii.

Cererile de concurs se vor înainta în termenul fixat oficiului protopopesco Făgăraș, însoțite de documentele regulamentare și de încuviințarea de candidare dela P. V. Consiliu Arhiep.

Concurenții, cu prealabila înștiințare a subsemnatului oficiu prot., se vor prezenta în parohie spre a face cunoștință cu credincioșii.

Făgăraș, la 12 Ianuar 1943.

Prot. Pavel Borzea
protopop

Nr. 277-1943 Ep.

[3] 2-2

Publicațiune

Consiliul Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu, dă în întreprindere fasonarea în stânjini și transportarea la Sibiu, a unei cantități de circa 950 m. steri lemne de foc, în parchetul Nr. 3 al pădurii „Ciuha”, situată în hotarul comunei Vurpăr.

Reflectanții la această lucrare vor înainta oferte închise până la data de 1 Februarie 1943 la Consiliul Arhiepiscopesc ortodox în Sibiu, unde se pot vedea zilnic condițiile și se dau informațiuni.

Ofertele vor fi însoțite de garanție în sumă de Lei 100.000 — unasutămii — în numerar, cunoscând că oferte fără această garanție nu se primesc.

Consiliul Arhiepiscopesc își rezervă dreptul de a alege liber dintre reflectanți.

Consiliul Arhiepiscopesc

AVIZ

La Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se află de vânzare

TABLOUL

I. P. S. Sale Arhiepiscopului și Mitropolitului

Dr. Nicolae Bălan

mărimea 37x50 cm. Lei 100.—

TABLOUL

Arhiepiscopului și Mitropolitului

Andrei Șaguna

mărimea 37x50 cm. Lei 100.—

Ambele Tablouri sunt artistic executate și potrivite pentru birourile On. Oficii protopopești și parohiale.

Comandele se tac trimițând prețul plus spesele postale Lei.60.— și se expediază franco-recomandat. Contra ramburs nu se trimite

Citiți și răspândiți

Revista Teologică

Organ pentru știința și viața bisericească. Apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE al Ardealului. Redacția și Administrația: Sibiu, Academia teologică „Andreiană”. Redactor: Prof. Dr. Grigorie T. Marcu. Abonament anual, Lei 560.